

Eleccions al Parlament de Catalunya 21-D

Començar de nou a partir del que hem après

Ens trobem davant de les quartes eleccions al Parlament de Catalunya dels últims 7 anys: una dada significativa que pot ajudar-nos a renovar la nostra manera de fer política. Estem en una de les situacions de crisi política i social més aguda des de la restauració de la Generalitat: institucions intervingudes, càrrecs electes cessats i a la presó, més de 2000 empreses que han canviat la seva seu social fora de Catalunya i indicadors econòmics poc esperançadors.

1. El bé comú requereix acollir la diversitat i la complexitat

La situació actual no satisfà a ningú. La deriva política d'aquests mesos ha esquarterat la convivència en tots els àmbits: s'han generat ferides en el si d'algunes famílies i s'han suscitat rancors i incomprensions entre amics i companys de feina. Un cert malestar s'ha instal·lat a la societat. Des de diferents posicions, molta gent viu angoixada, amb ressentiment per la injustícia i amb temor envers el futur. Tendim a pensar que el causant del nostre malestar sempre és "l'altre", que impedeix que es realitzi allò que cadascú vol. Busquem culpables al malestar que fa niu al fons dels nostres cors.

Convocar una altra vegada a les urnes a l'espera d'un resultat que permeti un escenari més serè era necessari, però no resoldrà els problemes de manera automàtica. Necessitem reconstruir la concòrdia, la pau i la confiança que permeten portar a terme una obra comuna. Si els agents polítics es limiten merament a convertir el seu relat en vencedor i a buscar la seva legitimació hegemònica, sense atendre les necessitats reals de les

persones, és molt possible que el conflicte social i la desconfiança en la classe política es cronifiquin.

El passat 1 d'octubre el Papa Francesc assenyalava que "l'harmonització dels propis desitjos amb els de la comunitat crea el bé comú. [...] Sense perseguir amb constància, esforç i intel·ligència el bé comú, l'individu tampoc podrà gaudir dels seus drets i realitzar les seves nobles aspiracions, perquè faltará l'espai ordenat i civil per viure i treballar". El bé comú, al qual hauria de tendir l'acció política, requereix mirar i acollir la diversitat i la complexitat de la societat catalana i identificar les necessitats presents i les urgències comunes de tothom. En aquests moments, més que mai, estem necessitats de "la bona política; no la que és esclava de les ambicions individuals o de la prepotència de grups o centres d'interès. Una política que no sigui esclava ni mestressa, sinó amiga i col·laboradora; ni temerosa ni imprudent, sinó responsable i per tant valenta i prudent al mateix temps" (*Discurs a Cesena*).

2. Partir del que hem après en aquest temps

a) La importància de llegir els anhels humans.

Per sota de la reivindicació política de gran part de la societat catalana hi discorre el desig que tenim tots de compliment, d'una vida bona, de la pertinença a un poble, de la construcció d'una nova societat més justa. Quan ens preguntem i ens interessem per "l'altre", sempre hi descobrim punts de veritat que ens obren a nous processos i s'estableix la possibilitat d'un diàleg que permet la veritable política.

b) L'altre és més que el seu perfil i les seves declaracions a les xarxes socials.

Sembla que els mitjans de comunicació i les xarxes socials mostrin fractures insalvables. Tanmateix, en la convivència quotidiana, en la família, l'estudi o la feina, ens sorprenem amb el desig de compartir la vida, també amb qui pensa diferent. Més que en els eslògans polítics, és en els gestos senzills de la vida en comú on podem descobrir el camí a seguir. Qui és diferent no és un enemic a eliminar: també treballa per fer tirar endavant la seva família, s'enamora, pateix, educa els seus fills com pot, vol una convivència estable i duradora, i desitja la pau.

c) La necessitat del diàleg.

Es fa imprescindible el diàleg, no com a contraposició de raonaments i parers immutables, no com a recerca d'equilibris, sinó com a possibilitat de deixar que les raons pròpies s'enriqueixin, es matisin i fins i tot canviïn en trobar-se amb les raons d'un altre.

d) El perdó i la misericòrdia com a factors de construcció.

Cap àmbit de la convivència – família, amics, feina– se sosté en el temps sense el perdó. Ens urgeix recuperar l'experiència humana que permet el perdó també en l'àmbit de les relacions socials i polítiques.

e) El valor de la tradició rebuda.

Qualsevol proposta de novetat política ha de partir del llegat rebut, fins i tot per a modificar-lo. La tradició i les institucions vigents contenen la riquesa de la convivència dels que ens han precedit i les conquestes que han sorgit dels seus consensos. És propi d'una societat vital treballar per a millorar la vida en comú. Per això s'ha de promoure el diàleg,

la comprensió mútua i la construcció en comú, partint de la pròpia història.

3. La possibilitat de canvi comença en la persona

El passat 1 d'octubre, Francesc deia: "És necessari relançar els drets de la bona política, la seva independència, la seva capacitat específica de servir al bé públic, d'actuar de tal manera que faci disminuir les desigualtats, promogui el benestar de les famílies amb mesures concretes, la seva capacitat de proporcionar un marc sòlid de drets i deures –tot equilibrant els uns i els altres– i de fer-los eficaços per a tothom" (*Discurs a Cesena*).

El bé comú es reconeix en la feina conjunta, en posar-se a treballar els uns amb els altres. Per això, en aquestes eleccions, el vot hauria de tenir especialment en compte les propostes amb més capacitat per al diàleg i l'encontre, amb una tensió més gran per comprendre la situació de les persones, els seus problemes i les seves necessitats reals. Propostes que, allunyant-se de la confrontació, estimulin la creació d'espais de convivència, de treball en comú i de construcció social.

El 21-D votarem a les portes de Nadal, en el qual celebrem una novetat sempre present: el Misteri que ve a l'encontre de l'home, es fa company de camí, servidor de tots, introduint amb la seva presència el perdó, l'atenció a la necessitat de cada persona i la confiança en la humanitat per afrontar els seus problemes. Fent-se pobre com nosaltres, Déu fa possible que els homes de qualsevol condició i creença puguin imitar la seva manera de fer: sense obligar a ningú i sense destruir el seu món, comença un procés que ens canvia i ens renova. Es tracta d'una revolució que comença en la pròpia persona.

Desembre 2017

Comunió i Alliberament
Catalunya

www.clonline.org / barcelona@clonline.es